T 148694

ชื่อภาคนิพนธ์ : วิถี่ชีวิตของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งกุลาดำ

ชื่อผู้เขียน : น

: นายอำนวย เจริญรุ่งเรื่องขัย

ชื่อปริญญา

: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)

ปีการศึกษา

: 2546

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์สำคัญ 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาถึงวิถีชีวิตของเกษตรกร ผู้เลี้ยงกุ้งกุลาดำขายฝั่งแม่น้ำบางปะกง ของจังหวัดฉะเชิงเทรา 2) เพื่อศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลง ในวิถีชีวิตและการประกอบอาชีพของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งกุลาดำ และ 3) เพื่อศึกษาแนวโน้มและความ ต้องการสนับสนุนในการประกอบอาชีพของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งกุลาดำ

วิธีการศึกษาเป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Study) ผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญเป็น ผู้เลี้ยงกุ้งกุลาดำ จำนวน 20 คน รวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) ตามประเด็นคำถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อมูลมาจัดหมวดหมู่ตามวัตถุประสงค์ วิเคราะห์ตามหลัก ตรรกะเทียบเคียงทฤษฎีควบคู่บริบทใช้สถิติเชิงพรรณนาประกอบ

จากการศึกษาพบว่า

- 1. วิถีชีวิตของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งกุลาดำมีการจัดสรรเวลาดำเนินชีวิตประจำวันในแต่ ละวัน คือ เริ่มตั้งแต่การให้อาหารกุ้งตอนเข้า ตรวจสภาพน้ำ ใส่สารเคมี ให้อาหารกุ้งตอนกลางวัน ให้อาหารกุ้งตอนเย็น ตรวจสภาพความเป็นกรดด่างน้ำ ตรวจเช็คการตีน้ำ และให้อาหารกุ้งตอน กลางคืนและจะใช้เวลาในการรับประทานอาหาร พักผ่อนหย่อนใจและนอน โดยจะใช้เวลาในการ เลี้ยงกุ้งมากที่สุดถึง 47% หรือ 11.30 ชั่วโมง
- 2. การเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งกุลาดำที่ศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ เคยมีอาชีพทำสวนแล้วไม่ประสบความสำเร็จ จึงหันมาเลี้ยงกุ้งกุลาดำมีประสบการณ์เลี้ยงกุ้งโดยทำ มานานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป การเลี้ยงเริ่มต้นจากการลองผิดลองถูกและมีการเปลี่ยนแปลงพื้นที่เลี้ยงกุ้ง บ่อย ๆ ทำให้ต้นทุนสูง จึงไม่นิยมเปลี่ยนพื้นที่ แต่หันมาเปลี่ยนใช้เทคโนโลยีทางด้านอาหาร ยา สารเคมีและวิชาการเพิ่มมากขึ้น
- 3. เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งกุลาดำต้องการให้สนับสนุนทางด้านวิชาการเลี้ยงกุ้งให้ได้มาตรฐาน และช่วยส่งเสริมทางด้านการตลาดเพื่อที่จะให้กุ้งกุลาดำราคาดี ซึ่งจะทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งกุลาดำ ไม่ชาดทุนและมีรายได้พอที่จะประกอบอาชีพเลี้ยงกุ้งกุลาดำได้อย่างยั่งยืนและรักษาสภาพแวดล้อม ควบคู่กันไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำคัญ คือ เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งต้องคำนึงถึงและให้ความสำคัญ ในการรักษาสภาพสิ่งแวดล้อม เสริมสร้างความเข้มแข็งในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการ โดยอาศัยข้อมูลทางวิชาการและเทคโนโลยีที่เหมาะสม นำสู่การพัฒนาท้องถิ่นไทยในโอกาสต่อไป There are 3 important objectives for this research, i.e., 1) to study the ways of life of the Black Tiger shrimp raisers of Bang Pakong coastal area Chacoengsao province, 2) to study the changes in their ways of life and occupations, and 3) to study trends and needs for occupational supports perceived by the Black Tiger shrimp raisers.

It is a qualitative study by interviewing indepth 20 Black Tiger Shrimp raisers as key-informants. Data collected were later organized and analysed by the logical context principle and descriptive statistics.

Results of the study can be summarized as follows:

- 1. The Black Tiger shrimp raisers, daily life can be described from morning onward as giving food to the shrimp, inspecting water in the pond, using chemical ingredients; giving food to the shrimp at day time and at evening, inspecting water and giving food to the shrimp at night; other time left is spent for food taking, recreation and sleep. In a day, 47% of time (11.30 hours) is spent for the shrimp business; the rest is for the raisers and their family members.
- 2. Changes in their ways of life were reported as most of them being gardeners before but not successful; they then turned to be Black Tiger shrimp raisers with the "trial and error" method. Most have been in the shrimp business 3 years or more. Moving the shrimp pond form one place to another is not practical because it is costly. They prefer using high technology in food, medicine, chemical substance and related technical knowledge in the same pond instead.
- 3. the Black Tiger shrimp raisers need supports in standardized technical know-how in shrimp raising and in marketing for better price of shrimp in order to reducing their income loss, to maintain their occupation with environmental conservation at the some time.

Among important recommendations proposed by the researcher are the shrimp raisers have to take serious consideration of the environment, as wall as developing effective management with pooper technologies for the sustainable development of Thai rural area in the future.